

Dosarul nr. 1ra-2168/2021
1-19114080-01-1ra-01122021

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

08 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Plămădeală Ghenadie, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie,
Cobzac Elena

Judecând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către avocatul *Chirtoacă Leonid* în numele inculpatului *Gogu Sergiu*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Gogu Sergiu XXXXX, născut la 28 ianuarie 1955,
originar și domiciliat în or. XXXXX.

Termenii de examinare:
prima instanță: 09.07.2019 – 16.03.2021;
instanța de apel: 08.04.2021 – 22.09.2021;
instanța de recurs: 01.12.2021 – 08.02.2022.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar,
Colegiul penal

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 16 martie 2021, *Gogu Sergiu* a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(1) Cod penal, la **1 (unu) an** închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de **2 (doi) ani**.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de către reprezentantul legal al părții vătămate minore, Avramioti Valentina, dispunându-se încasarea din contul lui *Gogu Sergiu* în beneficiul lui *Avramioti Valentina* a sumei de **50 000** (cincizeci mii) lei, cu titlul de prejudiciu moral, iar în rest a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Acțiunea civilă înaintată de către Avramioti Valentina în partea reparării prejudiciului material, a fost admisă în principiu, urmând asupra cuantumului acestuia să se expună instanța civilă.

A fost dispusă încasarea de la *Gogu Sergiu* în beneficiul *Statului*, suma de **320** (trei sute douăzeci) lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt că:

Gogu Sergiu, la 05 martie 2019, în jurul orei 17:00, acționând cu sine încredere, în timp ce conducea automobilul de marca "Citroen Berlingo" cu numărul de înmatriculare XXXXX pe str. Ștefan cel Mare și Sfânt din or. Căușeni, deplasându-se în direcția centrului or. Căușeni, a neglijat prevederile pct. 11 lit. f) din Regulamentul Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009 cu modificările ulterioare, ce prevede: „Conducătorului de vehicul este obligat: ...f) la trecerile pentru pietoni cu circulație nedirijată, să cedeze trecerea pietonilor care se află la marginea carosabilului și intenționează să se angajeze în traversare, precum și celor care traversează drumul pe partea carosabilului în direcția de mers a vehiculului; în cazul în care înaintea trecerii pentru pietoni s-a oprit sau a redus viteza vreun vehicul, conducătorii altor vehicule care se deplasează pe benzile alăturate pot continua deplasarea numai după ce s-au asigurat că pe trecere nu sânt pietoni...” și a pct. 45 alin. (1) al Regulamentului sus-citat ce prevede: „Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră.

Din aceste motive, Sergiu Gogu apropiindu-se cu automobilul de trecerea de pietoni, amplasată vizavi de clădirea din or. Căușeni str. Ștefan cel Mare și Sfânt nr. 4, marcată corespunzător cu indicatoarele rutiere 5.50.1 și 5.50.2 și marcajul rutier 1.14.1, văzând că pe partea dreaptă, conform direcției de deplasare erau parcate automobile, ce îi limitau vizibilitatea pe trecerea pentru pietoni, nu a redus viteza de circulație corespunzător, ce i-ar fi permis să stopeze vehiculul în fața trecerii pentru pietoni în caz că pe acesta s-ar fi deplasat un pieton. În rezultatul acestor acțiuni, Gogu Sergiu nu a văzut că pe trecerea de pietoni din direcția sa de deplasare mergea minora Avramioti Victoria și mama acesteia Avramioti Valentina, nu a cedat acestora trecerea și din această cauză a lovit minora Avramioti Victoria cu partea dreaptă a automobilului. De la lovitura primită partea vătămată minoră Avramioti Victoria, a căzut pe asfalt.

În urma impactului cu automobilul, partea vătămată Avramioti Victoria a primit vătămări corporale medii, manifestate prin fractură a ambelor oase a gambei stângi în treimea distală cu deplasare, edem posttraumatic al țesuturilor moi la acest nivel.

Acțiunile lui Gogu Sergiu au fost încadrate juridic în prevederile art.264 alin.(1) Cod penal, după indicii calificativi - „încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către :

3.1. Inculpatul *Gogu Sergiu*, care a solicitat casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate.

În argumentarea apelului inculpatul a menționat că:

- instanța nu a ținut cont de faptul că deși nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii încriminate, nu înseamnă că nu a conștientizat și nu regretă cele întâmplate, a comis o infracțiune din imprudență, regretă cele întâmplate, și-a cerut scuze de la familia părții vătămate și a acordat ajutor material familiei părții vătămate în limita posibilității, a acordat servicii de transport la spital, fapt ce confirmă că a conștientizat cele întâmplate și nu a fost indiferent, de soarta copilului;

- instanța de fond eronat a stabilit că inculpatul a manifestat o bravare față de fapta comisă, ceea ce nu este adevărat, deoarece a conștientizat că a comisă o faptă ilegală, *că a încălcat regulile de circulație rutieră*, însă consideră că restabilirea echității sociale corectarea și reeducarea sa poate avea loc fără a fi lipsit de libertate.

3.2. Prin apelul depus la 22 martie 2021, inculpatul *Gogu Sergiu* a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat.

În argumentarea apelului, inculpatul a menționat că:

- nu este vinovat de cele încriminate și nu a încălcat Regulamentul Circulației Rutiere, or deplasându-se pe str. Ștefan cel Mare din or. Căușenii Vechi spre centrul orașului, nu a avut posibilitatea să vadă că, mama copilului a avut intenția să traverseze drumul la trecerea de pietoni, deoarece pe partea dreaptă erau staționate mai multe mașini și anume 2 autocamioane cu dimensiuni înalte;

- o parte din vina o poartă și mama copilului, care ținând copilul de mână i-a dat voie să traverseze partea carosabilă, aproximativ cu 1 metru înaintea ei, punând în pericol viața copilului minor;

- instanța a aplicat o pedeapsă inechitabilă fără a ține cont de faptul că anterior nu a fost judecat, este invalid de gr.3, a comis o infracțiunea din imprudență, părții vătămate i-a restituit 1000 lei, de 3-4 ori a transportat-o cu mașina la spitalul raional Căușeni, fapt ce demonstrează că nu a fost indiferent de soarta copilului;

- nu este de acord și cu acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului moral, invocând că suma de 50 000 lei este prea mare și nicidecum nu va avea posibilitatea să o restituie.

3.3. Avocatul *Chirtoacă Leonid* în numele inculpatului *Gogu Sergiu* a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul *Gogu Sergiu* să fie achitat.

În argumentarea apelului avocatul inculpatului a menționat că:

- instanța de fond nu a ținut cont de declarațiile participanților la proces și le-a apreciat necorespunzător;

- sentința este contrară prevederilor art. 394 Cod de procedură penală, nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar instanța a aplicat pedeapsa individualizată contrar prevederilor legale, fără a ține cont că sentința trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, bazându-se pe principiile generale ale efectuării justiției;

- potrivit procesului verbal al ședinței de judecată, rezultă că judecătorul Bragarenco Svetlana a fost înlocuit cu judecătorul Colun Svetlana, iar ultima nu a reluat cercetarea judecătorească. Astfel, a pus la baza sentinței de condamnare probe care nu au fost cercetate nemijlocit în instanța de judecată;

- procurorul, contrar prevederilor art.296 alin.(5) Cod de procedură penală nu i-a înmănat copia rechizitoriului sub recipisă învinuitului, prin ce i-au fost încălcate grav drepturile acestuia la apărare;

- inculpatul a conștientizat și regretă foarte mult că în urma acțiunilor sale a suferit minora Avramioti Victoria. Imediat după accident, s-a deplasat la spital unde s-a interesat de starea victimei, pe parcurs a acordat ajutor victimei, inclusiv a acordat mamei acesteia bani pentru tratament și medicamente, a livrat gratuit produse alimentare, a acordat servicii de transport. Potrivit materialelor cauzei, se atestă comportamentul sfidător al reprezentantului Avramioti Valentina, prin care îi învinovățește pe toți de cele întâmplate, fără să conștientizeze că o bună parte din vină îi aparține și ei;

- prima instanță a încălcat prevederile art. 427 Cod de procedură civilă, deoarece la examinarea acțiunii civile pe lângă faptul că nu a acordat o suficientă apreciere valorii despăgubirilor solicitate de reprezentantul părții vătămate, a dispus încasarea prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei, despăgubiri care sunt enorm de mari și nejustificate, or, instanța nu a ținut cont de faptul că inculpatul este de vârstă înaintată - 66 ani, este invalid de gr. III, nu este angajat în câmpul muncii și nu are posibilitate să achite aceasta suma de bani;

- instanța nu a ținut cont de faptul că Gogu Sergiu a comis o infracțiune din imprudență, anterior nu a fost atras la răspundere penală, este la o vârstă înaintată și este caracterizat pozitiv.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2021, apelurile declarate de către avocatul Chirtoacă Leonid în numele inculpatului Gogu Sergiu și de către inculpat, au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Gogu Sergiu a săvârșit infracțiunea imputată.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la caz și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludentii, utilității și veridicității ei, iar toate probele în

ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Analizând declarațiile inculpatului din cadrul instanței de fond, cât și în instanța de apel, apreciindu-le conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală, instanța de apel a constatat că, cele relatate de către inculpatul Gogu Sergiu, sunt în contradicție cu materialele cauzei și sunt expuse cu scopul eschivării de la răspunderea penală.

Cu toate că inculpatul nu a recunoscut vina, instanța de apel a considerat că vinovăția lui este probată cu certitudine prin: declarațiile părții vătămate minore Avramioti Victoria, declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate, Avramioti Valentina, declarațiile martorului Golban Elena, procesul-verbal de cercetare la fața locului accidentului rutier din data de 05 martie 2019 (f.d.10-15); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 05.03.2019 (f.d.16-17); raportul de expertiză medico-legală nr. 201902D0764 din 25 aprilie 2019 (f.d.33-34); procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr.118 din 05.03.2019 (f.d.42-43); corpul delict: automobilul de model „Citroën Berlingo” cu numărul de înmatriculare XXXXX, ce a fost restituit posesorului Sergiu Gogu (f.d.20-22); copia permisului de conducere cu numărul de înregistrare 028100314 eliberat la 21.03.2002 (f.d.40); copia procesului-verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatatator a IP Căușenii din 11.06.2019; cazierul contravențional eliberat pe numele lui Gogu Sergiu.

Prin urmare, instanța de apel a statuat că probele administrate în cursul urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată a instanțelor de fond și de apel au demonstrat incontestabil vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal, după semnele calificative - *”încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății”*.

Astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță a apreciat probele corespunzător și a pronunțat o soluție întemeiată și motivată.

În continuare, instanța de apel cu referire la individualizarea și stabilirea categoriei pedepsei inculpatului Gogu Sergiu, a apreciat că prima instanță corect a ținut cont de prevederile art. art.7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, personalitatea celui vinovat, circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Instanța de apel a reținut că, inculpatul Gogu Sergiu a comis o infracțiune care potrivit art.16 Codul penal, este calificată ca mai puțin gravă.

De asemenea, instanța de apel, ținând cont de faptul că Gogu Sergiu nu și-a recunoscut vina, personalitatea inculpatului, atitudinea sa indiferentă după comiterea infracțiunii asupra unui minor, a conchis că prima instanță justificat i-a aplicat pedeapsă sub formă 1 (unu) an

închisoare, în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 (doi) ani.

În acest sens, instanța de apel a reținut și faptul că anterior, Gogu Sergiu a comis trei contravenții în domeniul circulației rutiere, amenda fiind achitată, inclusiv două contravenții anume pentru depășirea vitezei care a și generat comiterea infracțiunii, or, inculpatul nu a adaptat viteza de deplasare la sectorul de drum pe care îl parcurgea și mai ales că se afla în apropierea marcajului rutier „*trecerea de pietoni*”, astfel aplicarea pedepsei complimentare în speță fiind indispensabilă.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul *Chirtoacă Leonid* în numele inculpatului Gogu Sergiu, a declarat recurs ordinar, prin care a invocat **art.427 alin.(1), pct.6) Cod de procedură penală**, solicitând casarea deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

5.1. În argumentarea recursului avocatul inculpatului a menționat că:

- instanța nu a respectat cerințele art.414 Cod de procedură penală și nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, totodată, contrar cerințelor art.415 Cod de procedură penală, instanța de apel nu a ținut cont că în cazul în care în aceeași cauză au fost declarate mai multe apeluri, iar fiecare dintre acestea trebuie să primească o rezolvare proprie, însă instanța de apel a enumerat câteva temeuri indicate doar de apărător în cererea de apel, fără a le combate, s-a rezumat la o concluzie generală precum că sunt nefondate și pasibile de respins;

- instanțele de fond au examinat superficial și părtinitor cauza fără a verifica legalitatea probatoriului penal prin prisma art. 99-101 Cod de procedură penală și prin prisma respectării art. 6 parag. 1 din Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale. Astfel, au calificat arbitrar acțiunile lui Gogu Sergiu, încadrându-le eronat ca componența de infracțiune, în sentință nefiind indicate care reguli de circulație rutieră și/sau de exploatare a mijloacelor de transport a încălcat persoana recunoscută vinovată, în ce mod s-au manifestat concret aceste încălcări și dacă consecințele survenite se află în legătură de cauzalitate cu încălcările indicate, totodată în această situație, cum urma să procedeze conducătorul mijlocului de transport;

- la individualizarea pedepsei, instanțele ierarhic inferioare nu au individualizat corect și legal pedeapsa stabilită inculpatului, sub forma închisorii pe un termen de 1 (unu) an, în penitenciar de tip deschis, fără a-și motiva soluția prin prisma prevederilor legale. Faptul că Gogu Sergiu nu are o personalitate criminală, iar reeducarea acestuia poate fi doar în închisoare confirmă ca anterior acesta nu a fost condamnat, este de vârstă înaintată, bolnav, invalid, pensionar se caracterizează pozitiv, totodată, important de menționat că nu a rămas indiferent de situația creată. Acestea se confirmă cu materialele cauzei, inclusiv cu declarațiile părții vătămate potrivit cărora Gogu Sergiu a vizitat-o la spital, a fost la ei

acasă, le-a adus fructe, precum și din declarațiile reprezentantului părții vătămate care confirmă că a fost la ei acasă, le-a adus fructe, le-a ajutat cu transport, iar toate acestea confirmă că acesta a conștientizat circumstanțele și regretă de cele întâmplate.

- deși instanța de apel a admis anexarea la materialele cauzei a caracteristicilor eliberate de autoritățile locale de organizații neguvernamentale prin care se confirmă că acesta este caracterizat pozitiv, le-a lăsat fără nici o apreciere;

- instanțele de fond nu au fost obiective și nu au ținut cont că nici reprezentantul părții vătămate nu a respectat prevederile alin. (2) pct. 115 din Regulamentul Circulației Rutiere aprobat prin HG nr.357 din 13.05.2009, potrivit căruia la trecerile cu circulația nedirijată, pietonii au prioritate în trecere, în raport cu conducătorii de vehicule, însă ei vor ieși pe carosabil numai când vor fi convinși de siguranța traversării. De asemenea, instanța de apel a trecut cu vederea și gravele încălcări ale legii, în special art.4 Cod de procedură civilă (sarcinile procedurii civile) precum și principiul disponibilității prevăzut de art.27 Cod de procedură civilă, ori la examinarea acțiunii civile, pe lângă faptul că nu a acordat o suficientă apreciere valorii despăgubirilor solicitate de reprezentantul legal al părții vătămate, a acordat despăgubiri morale de 50000 lei persoanei care nu are calitatea necesară, totodată aceste despăgubiri enorm de mari pentru inculpat și absolut nejustificate;

- valoarea prejudiciului moral solicitat este disproporționat de mare în raport cu suferințele cauzate, condițiile și calitatea vieții în țară, în opinia apărării în acest sens instanța i-a aplicată o a treia pedeapsă nejustificată pentru inculpat (după închisoare și lipsirea de drepturi de a conduce), or acesta pe lângă faptul că nu are posibilitate să achite întrucât este invalid de gradul III, bolnav și neangajat în câmpul muncii, instanța l-a obligat să achite în folosul unei persoane terțe, care nu are calitatea de parte civilă și parte vătămată;

- instanța de apel nu s-a expus nici referitor la alegația apărării din cererea de apel referitor la încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 320 lei de la Gogu Sergiu, ori potrivit art. 75 alin. (3) din Legea cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar nr. 68 din 14.04.2016, ordonatorul expertizei medico-legale în speța a fost organul de urmărire penală, în temeiul ordonanței din 02.04.2019 (f.d.32). Potrivit legii, aceste cheltuieli sunt suportate din contul statului, or reieșind din obligațiile pozitive a statului care se referă la desfășurarea unui proces penal, statul urmează să realizeze în mod prompt și eficient acțiunile în vederea descoperirii infracțiunilor și contracarării activității infracționale. Astfel, este cert că nu pot fi puse în sarcina inculpaților cheltuielile necesare pentru realizarea acțiunilor ce vin să confirme vinovăția acestora.

6. Referință asupra recursului declarat, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de

Justiție, Suvac Nicolae prin care a pledat pentru dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis cu casarea parțială a sentinței și a deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în partea pedepsei complimentare, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, *judecând recursul instanța este în drept să admită recursul, să caseze total sau parțial hotărârea atacată, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, dacă nu se agravează situația condamnatului.*

Din dispoziția legală menționată mai sus rezultă că, instanța de recurs ordinar poate să intervină în soluția instanței de apel și de fond, inclusiv și casarea parțială, în cazul constatării comiterii erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate.

Reieșind din prevederile alin. (2), art. 424 Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.*

Din conținutul recursului declarat, Colegiul penal lărgit atestă că recurentul a invocat aplicabilitatea la caz a temeiului de casare prevăzut la art.427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel, *în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Totodată, din esența argumentelor înaintate Colegiul pena lărgit constată dezacordul cu pedeapsa aplicată inculpatului, recurentul invocând asprimea acesteia reieșind din alternativele sancțiunii, astfel, aceste argumente fiind circumscrise temeiului pentru recurs prevăzut la art. 427 alin. (1), pct. 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel, în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Analizând hotărârile emise în raport cu temeiurile de casare, Colegiul penal lărgit conchide că instanțele de fond corect au stabilit starea de fapt și de drept, vinovăția și răspunderea inculpatului *Gogu Sergiu*, alegații recurentului sub acest aspect fiind neîntemeiate, însă prematur au conchis asupra necesității aplicării pedepsei complimentare, soluția instanțelor în această parte fiind nemotivată.

În prim plan, cu referire la stabilirea vinovăției inculpatului *Gogu*

Sergiu în comiterea anume a infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal, după indicii calificativi - „încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății”, Colegiul penal constată, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art.414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată a stabilit și apreciat corespunzător probele ce au stat la baza concluziei de menținere a condamnării, s-a pronunțat preponderent asupra motivelor esențiale din apelurile declarate, hotărârea atacată în această parte cuprinzând motive clare pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.*

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, *că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, *decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.*

Colegiul penal respinge ca fiind declarative afirmațiile părții apărării prin care se susține că, instanța de apel nu a luat în considerare argumentele expuse în cererile de apel, deoarece verificând minuțios decizia recurată în raport cu argumentele expuse în apeluri, Colegiul ajunge la concluzia că părțile au primit răspunsuri complete la argumentele esențiale, avansate în cererile de apel, iar manifestarea dezacordului recurentului cu soluția pronunțată în speță de instanța de apel, nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat, întrucât acest dezacord este declarativ și lipsit de temeinicie în fapt și în drept.

De asemenea, Colegiul penal atestă, că respectând prevederile art.101 alin. (3) Cod de procedură penală, unde este stipulat că nici o probă din dosar nu are o valoare prestabilită pentru instanță, instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate unora în defavoarea altora, dar coroborându-le, le-a analizat în ansamblu lor, apreciind corect că sunt suficiente pentru stabilirea vinovăției inculpatului Gogu Sergiu, anume în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin. (1) Cod penal, fapt care a fost stabilit cert de către instanța de apel, prin analizarea probelor administrate, iar criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, nu pot fi reținute, or, la etapa judecării recursului ordinar, instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind

sarcina și competența primordială a acestor instanțe.

În acest sens, Colegiul penal lărgit atestă că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, întemeiat a ajuns la concluzia menținerii sentinței.

Drept urmare, Colegiul penal reiterează, că în această parte nu a fost comisă o eroare de drept, așa precum se susține de către recurent, or, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fie influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța vădită între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Cu referire la argumentele invocate în recursul declarat în partea soluționării acțiunii civile, Colegiul penal lărgit apreciază că solicitările recurentului și motivele invocate în susținerea acestora se axează asupra unor convingeri personale ale recurentului și nicidecum pe fapte concrete ce ar demonstra necesitatea respingerii compensării prejudiciului cauzat prin infracțiune.

În textul cererii de recurs cu referire la acțiunea civilă se invocă faptul că, instanța de apel în decizia sa nu a ținut cont de un șir de circumstanțe care ar justifica necesitatea diminuării mărimii prejudiciului moral.

Sub respectivul aspect, Colegiul consideră că instanțele de fond au motivat complet soluția de admitere parțială a acțiunii civile ținând cont prevederile art. art.221, 225 Cod de procedură penală cât și de prevederile art. art.1998, 2036, 2037 Cod civil, corect apreciind quantumul prejudiciului moral, reieșind din consecințele produse părții vătămate ca rezultat a infracțiunii, și anume **vătămări corporale medii**, manifestate prin fractură a ambelor oase a gambei stângi în treimea distală cu deplasare, edem posttraumatic al țesuturilor moi la acest nivel.

Colegiul penal lărgit menționează că, vinovăția lui Gogu Sergiu în comiterea faptei prejudiciabile a fost demonstrată în afara oricăror dubii, fiind demonstrată fapta prejudiciabilă, existența prejudiciului cauzat și legătura cauzală dintre fapta ilicită, iar răspunderea civilă are ca scop repararea prejudiciului cauzat și care la caz este nu depășește în mod vădit o satisfacție proporțională consecințelor produse.

Astfel, Colegiul penal lărgit consideră că mărimea compensației stabilite de prima instanță este echitabilă, în raport cu cele comise, cu suferințele părții vătămate în legătură cu infracțiunea comisă, ce nu vine în contradicție cu prevederile art. 41 din Convenția Europeană pentru

drepturile Omului, din care rezultă că suma pretinsă nu trebuie să fie exorbitantă și să nu tindă la o îmbogățire fără temeii, sumele admise fiind obiective și proporționale faptei comise.

Totodată se reține că, la stabilirea cuantumului despăgubirilor echivalente unui prejudiciu moral se are în vedere o serie de criterii: consecințele negative suferite de cei în cauză pe plan fizic și psihic, importanța valorilor morale lezate, măsura în care au fost lezate aceste valori și intensitatea cu care au fost percepute consecințele vătămării, măsura în care i-a fost afectată situația familială, profesională și socială, având în vedere că, prin aceste despăgubiri cu rol compensatoriu, se urmărește o reparație justă și echitabilă a prejudiciului moral suferit și, nu îmbogățirea fără justă cauză.

Prejudiciul moral se apreciază individual pentru fiecare caz, luându-se în considerare argumentele ambelor părți în proces și excluzându-se pretențiile excesive și vădit exagerate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit apreciază că argumentele invocate în recurs sub aspectul stabilirii unei compensații exagerate cu titlul de prejudiciu moral, sunt declarative și neîntemeiate, or, suma de 50 000 lei acordată cu titlul de prejudiciu moral pentru vătămarea medie a integrității corporale a unui copil cu vârsta de 7 ani la momentul comiterii infracțiunii, este o compensație proporțională și echitabilă în raport cu consecințele și suferințele suportate.

Cu referire la alegațiile recurentului privind faptul că, *încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 320 lei de la Gogu Sergiu, este eronată, ori potrivit art.75 alin.(3) din Legea cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar nr.68 din 14.04.2016, ordonatorul expertizei medico-legale în speța a fost organul de urmărire penală, în temeiul ordonanței din 02.04.2019 (f.d.32). Potrivit legii, aceste cheltuieli sunt suportate din contul statului. Astfel, este cert că nu pot fi puse în sarcina inculpatului cheltuielile necesare pentru realizarea acțiunilor ce vin să confirme vinovăția acestora*, Colegiul pena lărgit le apreciază ca fiind neîntemeiate legal întrucât prin Legea nr. 316 din 22 decembrie 2017, în vigoare din 09 februarie 2018 (publicată în Monitorul Oficial cu nr. 40-47 art. 108 din 09 februarie 2018), a fost abrogat alin. (2) art.143 Cod de procedură penală, care prevedea că, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

Potrivit prevederilor art. 229 Cod de procedură penală, *(1) Cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. (2) Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost*

eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. (3) Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Având în vedere că Raportul de expertiză judiciară nr.201902D0764 din 25 aprilie 2019 (f.d. 41-45, vol. I) a fost efectuat după intrarea în vigoare a prevederilor Legii nr. 316 din 22 decembrie 2017, și careva circumstanțe ce ar influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea inculpatului nu au fost stabilite, Colegiul penal lărgit a ajuns la concluzia că soluția primei instanțe de încasare a sumei de 320 lei cu titlul de cheltuieli judiciare, raportată la prevederile art. art. 227, 229 alin. (1)-(3), 143 Cod de procedură penală, este corectă și întemeiată legal.

Cu toate acestea, deși instanțele de fond corect au stabilit starea de fapt și de drept, vinovăția și răspunderea inculpatului Gogu Sergiu, categoria și termenul pedepsei principale, acțiunea civilă și cheltuielile judiciare, însă la aplicarea pedepsei complimentare – privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, greșit au aplicat criteriile de individualizare a pedepsei penale și neîntemeiat au stabilit necesitatea aplicării obligatorii a privării de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Astfel, analizând hotărârile instanțelor de grad inferior de jurisdicție, Colegiul penal lărgit constată că, respectivele instanțe eronat au apreciat raționamentul aplicării pedepsei complimentare sub formă de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport pe o perioadă de 2 ani, întrucât pedepsele stabilite de instanța de judecată trebuie să fie nu numai legale, în sensul de respectare a cadrului legal de individualizare judiciară, dar în același timp, trebuie să fie și echitabile, adică să respecte criteriul proporționalității, care presupune stabilirea quantumului pedepsei în funcție de gravitatea infracțiunii, consecințele survenite și vinovăția autorului.

În același timp, trebuie respectate prevederile art.61 Cod penal, conform căroră, *pedeapsa care se aplică urmează să își atingă scopul de restabilire a echității sociale și prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni de către alte persoane, iar aplicarea unei pedepse prea aspre poate să genereze la condamnat apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.*

Pe cale de consecință, se constată că, instanțele ierarhic inferioare la stabilirea pedepsei complimentare, nu au ținut cont în deplină măsură de prevederile art. art.61, 75 Cod penal, și anume de faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiune din imprudență, care în instanța de apel a

recunoscut-o, este în etate (67ani), se caracterizează în plan pozitiv, fapt confirmat prin Caracteristicile eliberate de Primarul interimar or. Căușeni – Victor Lebedev nr.70 din 31.05.2019, Primarul or. Căușeni – Anatolie Donțu nr.53 din 23.03.2021 și directorul Cășlaru Tudor al AO ”Centrul Informațional Tighina” din 23.03.2021 (f.d.45, 227-228 vol.-I), suferă de mai multe maladii – Extrasul medical din 08.07.2021, eliberat de ofițerul principal, medic medicina generală, inspector principal de justiție – Olga Nistor din 08.07.2021 (f.d.222-229 vol. I), totodată fiind-ii aplicată cea mai aspră pedeapsă principală, sub formă de închisoare, deși sancțiunea art. 264 alin. (1) Cod penal, prevede alternative de pedeapsă sub formă de amendă și muncă neremunerată.

Sub acest aspect este important de evidențiat că art. 75 alin. (2) Cod penal, stipulează că *în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.*

Astfel, odată ce prima instanță a ajuns la concluzia stabilirii pedepsei cu închisoare, urma a fi oferită o atenție sporită și motivării aplicării pedepsei complimentare, care printre altele nu are un caracter obligatoriu, însă această procedură a fost neglijată de către instanțele de fond, atestându-se în cumul aplicarea unei pedepse neproportional de aspră.

Discordanța între cele reținute de instanțele inferioare și conținutul real al circumstanțelor cauzei, ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință stabilirea nejustificată a pedepsei complimentare, iar instanțele insuficient și-au motivat concluziile în acest sens.

În acest context, Colegiul penal lărgit având în vedere, atât principiul umanismului prevăzut de art.4 Cod penal, cât și prevederile art.61 alin.(2) Cod penal, consideră nerezonabilă aplicarea pedepsei complimentare – privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani, și concluzionează că în speță este rațională menținerea pedepsei principale și excluderea pedepsei complimentare. Pedeapsă, care în opinia instanței de recurs v-a atinge scopul restabilirii echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și din partea altor persoane.

Prin urmare, în cauză sunt prezente erorile de drept prevăzute în pct.6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care urmează a fi corectate de către instanța de recurs, prin casarea hotărârilor contestate, în partea stabilirii pedepsei complimentare, cu pronunțarea unei noi

hotărâri în această parte.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că recursul urmează a fi admis, cu casarea parțială a sentinței și deciziei instanței de apel, în partea stabilirii pedepsei complimentare, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin.(1), pct.2), lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul *Chirtoacă Leonid* în numele inculpatului Gogu Sergiu, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2021 și sentința Judecătorei Căușeni, sediul central din 16 martie 2021, în cauza penală în privința lui *Gogu Sergiu Isidor*, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei complimentare, cu rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri, după cum urmează:

Gogu Sergiu XXXXX se consideră condamnat în baza art.264 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de **1 (unu) an**, cu executare în penitenciar de tip deschis, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

În rest, dispozițiile hotărârilor contestate se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **17 martie 2022.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

08 februarie 2022

mun. Chișinău

O p i n i e s e p a r a ț ă
a judecătorului Timofți Vladimir

Conform art. 339 alin. (7), 340. alin (3) Cod de procedură penală
în cauza penală privindu-l pe **Gogu Sergiu XXXXX**

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 08 februarie 2022, a fost admis recursul ordinar declarat de către avocatul Chirtoacă Leonid în numele inculpatului Gogu Sergiu, casată parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2021 și sentința Judecătorei Căușeni, sediul central din 16 martie 2021, în cauza penală în privința lui Gogu Sergiu XXXXX, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei complimentare, rejudecată cauză în această parte și pronunțată o nouă hotărâre prin care: Gogu Sergiu Isidor se consideră condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip deschis, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport. În rest, dispozițiile hotărârilor contestate au fost menținute.

2. Am semnat decizia conform prevederilor art. 339 alin. (7) Cod de procedură penală, dar nu am susținut motivarea și soluția, am propus și susținut o altă motivare și soluție, potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, și anume:

"De admis recursul ordinar declarat de către avocatul Chirtoacă Leonid în numele inculpatului Gogu Sergiu, de casat total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui Gogu Sergiu Isidor, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată".

3. Pentru a fi mai succint, susțin în tot ce este indicat în partea introductivă și în pct. 1-6 a deciziei nr. 1ra-2168/2021, în prezenta cauză.

4. Cu motivarea și soluția adoptată în speța dată nu sunt de acord, din următoarele considerente.

Accept constatarea vinovăției inculpatului Gogu Sergiu în baza mijloacelor de probă examinate de prima instanță, la fel consider că și calificarea acțiunilor inculpatului este corectă în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, dar nu accept ignorarea prevederilor Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, care a intrat în vigoare la 31.12.2021 (în continuare Legea nr. 243), în speța dată.

Potrivit art. 107 alin. (1) Cod penal, "*amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei, fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei*".

În explicarea detaliată a acestei noțiuni, urmează să menționez că, prin lege organică, se stabilesc infracțiunile pentru care se acordă amnistia, condițiile și limitele de incidență ale acesteia, în Codul penal fiind enumerate efectele amnistiei, în raport cu momentul apariției acesteia (înainte de condamnare ori după condamnarea făptuitorului), iar în Codul de procedură penală sunt prevăzute dispoziții, referitoare la procedura aplicării amnistiei și la consecințele procesuale ale acesteia.

Consecințele produse de actul amnistiei conduc la înlăturarea răspunderii penale, a executării pedepsei sau, după caz, alte consecințe ale condamnării, pentru faptele săvârșite anterior apariției actului de clemență. Amnistia dobândește un caracter mixt, ea operând numai în rem (cu privire la anumite infracțiuni) și în personam (relativ doar la persoanele care întrunesc condițiile legii).

Art. 2 alin. (1) din Legea nr. 243 are, prin excelență, efect retroactiv, aplicându-se infracțiunilor săvârșite până la adoptarea actului de amnistiere.

Prin urmare, reieșind din cele stipulate în art. 2 din Legea nr. 243, în cazul în care persoana, în privința căreia se judecă cauza penală, întrunește condițiile stabilite în aceeași lege și nu cad sub incidența art. 6, este posibilă de a i se aplica actul amnistiei, dacă infracțiunea a fost comisă până la data de 24 decembrie 2021, pentru care Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002 sau Codul penal, aprobat prin Legea R.S.S. Moldovenești din 24 martie 1961, prevede, în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoarea, pe un termen de 7 ani.

Procedura de aplicare a amnistiei față de persoanele inculcate este reglementată de art. 2 din Legea nr. 243, unde se indică expres că procesul penal încetează la faza de judecare a cauzei, dacă sunt întrunite condițiile expuse în prezenta lege.

Faza judecării cauzei, în conformitate cu prevederile din Codul de procedură penală, include toate instanțele ordinare de judecată, adică atât prima instanță, cât și instanța de apel și cea de recurs ordinar.

Potrivit practicii judiciare constante a Curții Supreme de Justiție, persoana, la faza judecării cauzei, se consideră ca având statut de inculpat, până când nu epuizează toate căile ordinare de atac.

Curtea Supremă de Justiție a rezultat asupra acestei conchideri, reieșind din aceea că, potrivit dispoziției art. 7 alin. (8) Cod de procedură penală, hotărârile definitive ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt obligatorii pentru organele de urmărire penală, procurori și instanțele de judecată. Mai mult ca atât, în Hotărârea Curții Constituționale nr. 10 din 16 aprilie 2010 se consemnează că, în Republica

Moldova, dreptul intern și cel internațional reprezintă un tot întreg, o structură unitară. Așadar, în categoria actelor normative se includ și normele internaționale, la care Republica Moldova este parte. Având în vedere că, prin interpretarea prevederilor Convenției Europene, jurisprudența CtEDO face parte din dreptul accesoriu la tratatul internațional (soft law), ea devine parte a dreptului intern. De aici, modificarea jurisprudenței CtEDO echivalează cu modificarea actelor normative interne.

Pe cale de consecință, se evidențiază că Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în statuările expuse în hotărârile sale, a menționat expres că persoana nu poate fi considerată că are statut procesual de condamnat, până când nu va epuiza toate căile ordinare de atac, iar hotărârea în privința sa va deveni irevocabilă, în sensul art. 4 din Protocolul 7 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (a se vedea în acest sens cauza Nikitin c. Rusiei, hotărârea din 20 iulie 2004, paragraf. 35-37).

Hotărârea judecătorească irevocabilă în procedura penală, care nu poate fi contestată prin exercitarea unei căi ordinare de atac, urmează a fi diferențiată de cea definitivă, care poate fi atacată printr-o cale ordinară de atac.

Astfel, deși orice hotărâre irevocabilă este definitivă, nu orice hotărâre definitivă este și irevocabilă.

În acest context, este relevant de a reține că o hotărâre judecătorească, care nu mai este susceptibilă niciunei căi de atac ordinare sau care nu mai este susceptibilă căilor de atac, din cauză că acestea au fost epuizate sau termenele de exercitare ale acestora au expirat, este irevocabilă (nu poate fi rejudecată de nicio jurisdicție, cu excepția unor cazuri excepționale).

O astfel de hotărâre dobândește putere de lucru judecat (res judecata).

Din atare considerente, până la devenirea hotărârii judecătorești irevocabile, orice instanță ordinară este în drept, în baza art. 2 din Legea nr. 243, să aplice actul amnistiei față de inculpat și să pronunțe o hotărâre de încetare a procesului penal, pe cauza penală.

În cursul judecării cauzei, la orice etapă a procedurilor, încetarea procesului penal are loc cu acordul scris al persoanei inculpate, în temeiul art. 2 al Legii nr. 243.

În atare situație, instanța de judecată va pune în discuție solicitarea inculpatului, privind încetarea procesului penal, după care se va retrage în camera de consiliu și va adopta o sentință de încetare a procesului penal. În cazul dat, la adoptarea hotărârii de încetare a procesului penal, nu se analizează probatoriul.

În cazul în care inculpatul refuză încetarea procesului penal, conform alin. (1) și (3) din art. (2) din Legea nr. 243, instanța de judecată, la pronunțarea sentinței, poate hotărî încetarea procesului penal conform art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, dacă, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în

săvârșirea infracțiunii a fost confirmată, inculpatul întrunește criteriile stabilite la art. 1 și nu cade sub incidența art. 6.

Am propus dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel în speța dată pentru a da posibilitate tuturor participanților la proces să se expună asupra aplicării Legii nr. 243, plus să mai aibă și o cale de atac ordinară (recursul ordinar) dacă nu vor fi de acord cu soluția, prin ce ar fi respectate prevederile art. 6 a Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, adică dreptul părților la un proces echitabil.

Astfel, constat că în speța dată urma a fi pusă în discuție aplicarea Legii nr. 243 în privința inculpatului Gogu Sergiu, deoarece nu văd interdicții la aplicarea Legii nr. 243 în privința lui, pentru ce am propus o altă motivare a deciziei instanței de recurs ordinar și o altă soluție, indicată în pct. 2 a prezentei Opinii separate, dar fără a oferi vreo careva motivare în decizie, ceilalți judecători din Colegiu au ignorat aplicarea Legii nr. 243 în speța dată, cu ce nu sunt de acord categoric.

Judecător

Timofti Vladimir